METODOLOGIA TRADICIONAL VS METODOLOGIA ACTIVA

Avui en dia, són molts els professors que intenten implantar a les seves classes una metodologia activa, “oposada” a la tradicional, que s'ha estat aplicant fins fa poc.

Segons diverses corrents, tot apunta que aquesta nova metodologia no porta res més que avantatges: fa que els alumnes estiguin molt més motivats i que surtin de l’aula amb el temari bastant clar, ja que en ser ells els protagonistes presten molta més atenció i s’impliquen més.

D'altra banda, molts professors segueixen amb els sistemes tradicionals i es limiten a donar el temari; és a dir, arriben a l’aula, seuen en el seu seient i comencen a parlar i a parlar fins que la classe acaba. Estaria bé recordar a aquests “mestres” que hem arribat al segle XXI, i, que per tant, vivim immersos en l’era de les noves tecnologies, un nou recurs.

Amb aquesta manera de fer classe, l'únic que s'aconsegueix és que els alumnes perdin l'interès per l'assignatura, s'avorreixin, es distreguin, i provoquin interminables discussions amb el professor.

Al meu entendre, tot aquell professor que es limita a “vomitar” la teoria, sense més, com a principal metodologia, no es pot considerar un bon mestre, i no hauria de dedicar-se a aquesta professió. Un docent, contràriament, ha d’innovar, ha de involucrar-se en les classes, fer-les menys pesades, i més participatives; i ha d'intentar que tots els alumnes en surtin amb els continguts clars. Si a un professor no li agrada el que fa, li transmet a l'alumne i per tant, el desmotiva; així que és millor que esculli un altre camí que no sigui el de l'ensenyament.

En resum, no emprar una metodologia adequada pot tenir desagradables conseqüències per als alumnes, i, allò que comença amb una simple desmotivació pot acabar provocant absentisme i conseqüentment un increment de fracàs i d’abandonament escolar.

Pseudònim: Val d’Aran